

[Hækkerup.]

urimelige, og som ikke stiller Befolkningen lige overfor den Institution, som Biografteatervæsenet er.

I § 6 foreslaar Ministeren en Bestemmelse om, at Bevillingen maa ikke udlejes til andre, og Bevillingshaveren skal bære det fulde kunstneriske, økonomiske o. s. v. Ansvar. Jeg vil dertil sige, at hvis vi fortsat skal have en Biograflov efter Bevillingssystemet, saa lad dog i Guds Navn § 6 gaa ud, for den bliver jo ikke overholdt alligevel, og det vilde dog være en ren Meningsløshed af Rigsdagen at vedtage en Lov med Paragraffer, som man har seks Aars praktisk Erfaring for ikke vil blive overholdt.

Heller ikke den af Ministeren nævnte anden Form for Biografteaterdrift, fri Næring, finder jeg og mit Parti heldig. Og jeg er saa heldig, at jeg paa dette Omraade ganske kan henholde mig til de ret udførlige og for øvrigt meget oplysende Bemærkninger, som Ministeren har fremsat om dette System i Motiverne til Lovforslaget. Fri Næring vilde jo betyde, at det offentlige vilde miste Bevillingsafgiften, som altsaa i de senere Aar har udgjort en 350 000 Kr. aarlig. Nu tror jeg, at dette Beløb kunde det offentlige særdeles vel undvære og vilde være særdeles vel tjent med at undvære, hvis man kunde faa en bedre Ordning af den vigtige Sag, som Biografteatervæsenet er. Bortfald af Bevillingsafgiften er altsaa det mindste, værre er det, hvad Ministeren i Bemærkningerne gør opmærksom paa, at fri Biografnæring betyder, at Storkapitalen erobrer Biografteatrene og derigennem faar Herredømme over Biografvæsenet. Ministeren henviser til, at i Frankrig, der jo ellers er et i høj Grad filmsproducerende Land, er det allerede saadan, at den amerikanske Filmkapital kontrollerer Flertallet af Biografteatrene, og 60 pCt. af de foreviste Films i Frankrig er amerikanske. I Sverige, hvor der reelt er fri Næring, gaar Udviklingen i Retning af lignende Forhold. I Sverige, som for øvrigt i Danmark, er den overvejende Del af de Films, der forevises, af amerikansk Oprindelse. Det har nu for øvrigt mindre at sige, synes jeg, hvor Filmene kommer fra, Hovedsagen er, hvad Filmene byder paa, hvilket Indhold de har, men farligt kan det blive, naar det bliver den udenlandske Kapitalmagt, som faar Overherredømmet over Biograferne, for saa forsvinder noget af den virkelige Samfundsindflydelse i det enkelte Land paa dette Omraade. Jeg tror derfor, man maa regne med, at i det lange Løb kan hverken fri Næring eller Bevillingssystemet hindre, at

det bliver Kapitalen, som erobrer Magten over Biograferne.

At derimod den tredje Form for Biografdrift, kommunal Biografdrift, i højere Grad end de to andre Former kan undrage sig Kapitalens Overmagt, er givet. Det kan maaské paa visse Omraader volde Besvær, men med Hensyn til Ledelsen og Biografernes Bygninger o. s. v. kan man i alt Fald holde sig fri af den udenlandske Kapitalmagt. Ministerens Udtalelser i Lovforslagets Bemærkninger om denne Driftsform er meget kortfattede. Han indskrænker sig i alt væsentligt til at sige, at kommunal Biografdrift kan ikke anbefales efter de fra Norge indhentede Erfaringer. Jeg vil sige, at det er i Virkeligheden ingen Begrundelse, og disse Bemærkninger har da ogsaa vakt Protest i Norge, hvor det fra førende Blades Side er blevet fremhævet, at Ministeren maa være ganske forkert informeret. Jeg maa her pege paa, hvad der stærkt blev fremhævet under den Filmskongres, som blev afholdt her i København vist for et Par Aar siden, at den kommunale Biografdrift i Norge blev indført med fuld Tilslutning af alle Partier, og der er ingen i Norge, der nu ønsker at komme af med den kommunale Biografdrift. Samtidig har de norske Kommuner ved denne kommunale Biografdrift faaet større Beløb til Raadighed til kulturelle og kunstneriske Formaal og har derved løst Opgaver, som neppe vilde være blevet løst, hvis ikke de havde faaet Indtægter paa den angivne Maade. Ligesom vi fra socialdemokratisk Side ved Lovens Behandling i 1922 gjorde os til Talsmænd for kommunal Biografdrift, saaledes gør vi det endnu, og vi gør det — jeg gør det i alt Fald for mit personlige Vedkommende — med større Overbevisning efter de forløbne seks Aars Erfaringer. For ikke at blive misforstaaet vil jeg dog gerne fremhæve, at det ingenlunde er vor Hensigt at ville tvinge de enkelte Kommuner til at drive Biografteater. Vi vil bare give dem Mulighed derfor, vi ønsker, at det skal være Kommunerne, der faar Koncessionsretten eller i alt Fald faar betydelig større Indflydelse, end Tilfældet har været hidtil.

Den ærede foregaaende Taler udtalte, at man burde gøre noget mere for de smaa Teatre i Modsætning til de store. Jeg vil dertil sige, at jeg aldeles ikke har den Opfattelse. Jeg ønsker Biografvæsenet ordnet saaledes, at vi ikke har flere Biografer end nødvendigt, men at det til Gengæld er store og velindrettede Teatre, som kan byde paa god Musik i gode Omgivelser, og som i Kraft af det Antal Tilskuere, de rummer,